

Z. BOUREK, kadar iz filma *Bečarac*

LIT.: I. Zidić, Nadrealizam i hrvatsko slikarstvo, ŽU, 1967, 3–4. — B. Peko, Od kiparstva do crtiča, Vjesnik, 24. VII 1974. — B. Donat i I. Zidić, Antologija hrvatske fantastične proze i slikarstva, Zagreb 1975. — Zagrebački krug crtanog filma, I, Zagreb 1978. — B. Hlevnjak, Zlatko Bourek — ilustracije (katalog), Zagreb 1979. Z. Poz.

BOUREK-KOSEC, Dijana → KOSEC-BOUREK, Dijana

BOŽANIĆ-BEŽIĆ, Nevenka → BEŽIĆ-BOŽANIĆ, Nevenka

BOŽAVA, naselje na SZ dijelu Dugoga otoka. Na grobljanskoj crkvi nadvratnik s poprsjem Sv. Nikole u reljefu i god. 1469. U unutrašnjosti dva pluteja s reljefnim pletenim ukrasima i drveno gotičko oslikano raspelo iz XV. st. U župnoj crkvi primjerci kasnogotičkoga zlatarstva.

LIT.: Č. Iveković, Dugi otok i Kornat, Rad JAZU, 1928, 235, str. 271. — I. Petricoli, Građevni i umjetnički spomenici srednjega vijeka na zadarskim otocima, u zborniku: Zadarsko otočje, Zadar 1974, str. 84, 92, 100 i 102. I. Pet.

BOŽIČEVIĆ, Juraj, slikar (XVIII. st.). Školovao se i radio u Veneciji. God. 1614. naslikao je oltarnu sliku *Silazak Sv. Duha*, a 1619. sliku Sv. *Martina*, obje za crkvu Sv. Duha u Šibeniku. Njegovo djelo pripada dalmatinskoj manirističko-baroknoj školi.

BOŽIĆ, Đanino, lik. umjetnik (Pula, 14. XI. 1961). Diplomirao je kiparstvo na Pedagoškome fakultetu u Rijeci 1986. (J. Diminić). Njegovi radovi su apstraktno-konceptualni, slika apstraktne krajolike u ulju, radi skulpture od drva i lima, instalacije i ambijente. Bavi se ilustracijom i grafičkim oblikovanjem. Samostalno je izlagao u Poreču (1984, 1985, 1987, 1991), Rijeci (1985, 1988–90), Zagreb (1991), Hamburgu, Napulju i dr.

LIT.: B. Valušek, Đanino Božić (katalog), Poreč, Ljubljana, Zagreb 1991. B. Val.

BOŽIDAR, klesar i zidar (XV. st.). God. 1429. radi novu cisternu u tvrđavi Sokol u Konavlima, a 1432. imenovan je dubrovačkim općinskim protomajstorom.

LIT.: L. Beritić, Utvrđenja grada Dubrovnika, Zagreb 1955, str. 55. — Isti, Tvrđava Sokol u Konavlima, Anali — Dubrovnik, 1962–1963, str. 112.

BOŽIDAREVIĆ, Nikola (Nikola Dubrovčanin), slikar (vjerojatno Kotor, oko 1460 — Dubrovnik, 1518). Sin slikara Božidara Vlatkovića. Spominje se od 1475. kao izvođač freski u Kneževu dvoru a 1476. kao učenik slikara Petra Ognjanovića iz čije radionice polazi 1477. na nauk u Veneciju. Poslije dužega boravka u Italiji ponovo se 1494. javlja u Dubrovniku gdje zajedno s ocem sklapa ugovor za poliptih na Gradićevu oltaru u dubrovačkoj dominikanskoj crkvi. U suradnji s ocem slika 1495. i poliptih za franjevačku crkvu u Cavtatu. Svoj prvi samostalni ugovor B. sklapa 1497. za izradu poliptiha na oltaru obitelji Gradić u dubrovačkoj

katedrali, 1502. uzima pomoćnika u radionici, a 1504. slika veliki trodijelni oltar-relikvijar u crkvi Sv. Marije Velike, 1508. manji oltar u crkvi Sv. Nikole. Potom 1510. slika i četvrti oltar u katedrali, te prima narudžbu za sliku Sv. Jeronima u dvorani Kneževa dvora. Za obitelj Gradić slika niz djela i poliptih za oltar Sv. Josipa u katedrali, no u tome ga radu prekida smrt. Veliki je broj njegovih radova propao kao i poliptih za crkvu Male braće, slika za kućni oltar kanonika Menčetića, slika Sv. Jeronima za salu Velikoga vijeća u Kneževu dvoru i poliptih za crkvu Sv. Šimuna. Sačuvana su samo četiri Božidarevićeva djela i jedno djelo njegove radionice.

Najranije je njegovo djelo triptih u Bunićevoj kapeli u dominikanskoj crkvi u Dubrovniku. U srednjemu je dijelu *Bl. Dj. Marija s djetetom*, a na bočnomu Sv. *Vlaho* i Sv. *Pavao*, odnosno Sv. *Toma Akvinski* i Sv. *Augustin*. Na temelju stilske analize i proučavanja vjernoga modela grada Dubrovnika u ruci Sv. Vlaha, taj se poliptih datira u poč. XVI. st. Zlatna pozadina i tradicionalni oblik triptiha svjedoče o elementima lokalne tradicije, a u renesansnom perspektivnom shvaćanju prostornosti, plasticitetu likova i dosljedno provedenoj simetričnosti kompozicije osjeća se prisutnost novoga renesansnoga htijenja, dok se u tipologiji likova i kolorističkoj gami javljaju znaci Božidarevićeva individualnoga slikarskoga rukopisa.

Iz 1513. potječe slika *Navještenje*, slikana po narudžbi Marka Kolendića za dominikansku crkvu u Lopudu (danas u zbirci dominikanskog samostana u Dubrovniku) i oltarna slika *Bl. Dj. Marije među svecima* za oltar obitelji Đorđić u kapitolu dominikanskoga samostana u Dubrovniku. U Navještenju smješta prizor u pejzaž, što je za dubrovačku sredinu bio gotovo revolucionaran pothvat. Plastični likovi i širok krajolik u koji je utkao niz pojedinosti (drveće, renesansni trijem) svjedoče o njegovoj sposobnosti komponiranja. Zanimljivo je podnožje oltarne slike s prikazom Kolendićeva jedrenjaka u sredini, te biblijske scene i prizori iz života naručitelja i lopudskih dominikanaca, na bočnim poljima. — U oltarnoj slici obitelji Đorđić napušta staru shemu triptiha i ostvaruje prvu hrv. »sacra conversazione« s likom Bl. Dj. Marije, Sv. Julijanom i Jakovom, pokleklim donatorom, te zabatom s prikazom *Oplakivanja Kristova* nad glavnom kompozicijom. — Posljednje Božidarevićevo djelo je poliptih u crkvi na Dančama sa središnjim likom *Bl. Dj. Marije s djetetom među anđelima* i likovima Sv. *Grgura* i Sv. *Martina* na bočnim poljima. U donjem su dijelu podnožja s prizorima iz života tih svetaca te središnje sa Sv. Jurjem koji ubija zmaja, dok je u luneti prikazano *Raspeće*. Osobito je zanimljiv detalj na prizoru Sv. Martina koji nosi mač što reflektira Kristovo lice. — Triptih iz 1513. u franjevačkoj crkvi na Lopudu, rađen po narudžbi Jurja Božidare-